Dimecres 2 durant l'any

Text de l'Evangeli (*Mc* 3,1-6): I [Jesús] entrà novament a la sinagoga, i hi havia allí un home que tenia seca la mà. I l'observaven per si en dissabte el guaria, per tal d'acusar-lo. I digué a l'home que tenia la mà seca: «Aixeca't i posa't al mig». I els diu: «¿És lícit en dissabte fer bé o mal, salvar una vida o perdre-la?». Però ells callaven. I mirant-los entorn amb ira, contristat per la ceguesa dels seus cors, diu a l'home: «Estén la teva mà». I l'estengué, i quedà restablerta la seva mà. I sortint els fariseus, tingueren consell immediatament amb els herodians contra ell, per fer-lo perdre.

© Albada Editorial / evangeli.net

«¿És lícit en dissabte fer bé o mal, salvar una vida o perdre-la?»

Mn. Joaquim MESEGUER García
(Rubí, Barcelona, Espanya)

Avui, Jesús ens ensenya que cal obrar el bé en tot temps: no hi ha un temps per fer el bé i un altre per negligir l'amor als altres. L'amor que ens ve de Déu ens porta a la Llei suprema, que ens va deixar Jesús amb el manament nou: «Com jo us he estimat, estimeu-vos també vosaltres els uns als altres» (Jn 13,34). Jesús no deroga ni critica la Llei de Moisès, ja que Ell mateix compleix els seus preceptes i acut a la sinagoga el dissabte; el que Jesús critica és la interpretació estreta de la Llei que han fet els mestres i els fariseus, una interpretació que deixa poc lloc a la misericòrdia.

Jesucrist ha vingut a proclamar l'Evangeli de la salvació, però els seus adversaris, lluny de deixar-se convèncer, busquen pretextos contra Ell: «Hi havia allí un home que tenia seca la mà. I l'observaven per si en dissabte el guaria, per tal d'acusar-lo» (Mc 3,1-2). Al mateix temps que podem veure l'acció de la gràcia, hi constatem la duresa de cor d'uns homes orgullosos que creuen tenir la veritat de la seva banda. Van experimentar alegria els fariseus en veure aquell pobre home amb la salut restablerta? No, ben al contrari, es van encegar més encara, fins el punt d'anar a fer tractes amb els herodians —llurs enemics naturals— per a mirar de perdre Jesús, curiosa aliança!

Amb la seva acció, Jesús allibera també el dissabte de les cadenes amb les quals l'havien lligat els mestres de la Llei i els fariseus i el retorna al seu sentit veritable: dia de comunió entre Déu i l'home, dia d'alliberament de l'esclavatge, dia de salvació de les forces del mal. Ens diu sant Agustí: «El qui té la consciència en pau, està tranquil, i aquesta mateixa tranquil·litat és el dissabte del cor». En Jesucrist, el

dissabte s'obre ja al do del diumenge.

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «Perquè la veritat és que en Ell, que tenia veritable cos i veritable ànima d'home, no era fals aquest afecte [afligit]. Per això es diuen coses veritables quan s'explica que es contristà amb ira per la duresa de cor dels jueus» (Sant Agustí)

- «Un altre motiu que endureix el cor és el tancament en un mateix; construir un món en si mateix. Aquests "narcisistes religiosos", que tenen el cor dur, busquen defensar-se amb aquests murs que construeixen al seu voltant» (Francesc)

- «L'Evangeli relata molts incidents en què Jesús és acusat de violar la llei del dissabte. Però Jesús mai no va profanar la santedat d'aquest dia (cf. Mc 1,21; Jn 9,16). Amb autoritat, en dóna la interpretació autèntica: 'El dissabte ha estat fet per a l'home, i no pas l'home per al dissabte' (Mc 2,27)» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 2.173)